

SkatteministerietJ.nr. 6.99-238-97

DenSpørgsmål 147-148

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 147-148 af 1. marts 2001.

(Alm. del - bilag 349).

Frode Sørensen

/John Fuhrmann

Spørgsmål 147:

"I Skatteministeriets statusnotat af 24. januar 2001, jf. alm. del - bilag 259 er ved rørende Kommissionens forslag om rammedirektiv for energiafgifter KOM(97)30, oplyst, at forslaget har været drøftet under flere formandskaber, uden at det er lykkedes at nå til enighed. Ministeren bedes redegøre for hvilke forhold, der er uenighed om, herunder hvilke løsningsforslag, der diskuteres/overvejes samt - eventuelt i fortrolig form - regeringens holdning hertil."

Svar:

Kommissionens direktivforslag har nu været forhandlet med skiftende intensitet i 4 år. Før dette forhandlede medlemslandene om et lignende direktivforslag om indførelse af en fælles CO₂-afgift ligeledes uden fremskridt.

Uenigheden om direktivforslaget kan deles i 2 grupper.

For det første er der de få lande, der er principielt imod energiafgifter endside harmonisering af energiafgifter i EU. Disse lande argumenterer med, at de ikke kan se nogen grund til at indføre fælles energiafgifter, hverken miljø- og klimamæssigt eller af hensyn til det indre marked. Yderligere mener de, at fælles energiafgifter vil medføre store skatteforhøjelser for deres husholdninger og erhverv, som de ikke har mulighed for at kompensere via andre redskaber. Endelig mener landene, at energiafgifter vil føre til prisstigninger på energi og dermed gøre det vanskeligere at opfylde konvergenskravene og sikre prisstabilitet.

For det andet er der den lange række af lande, der har forskellige mere tekniske indvendinger mod direktivforslaget. I en række medlemslande er der/er der ved at blive indført energiafgifter, og hvert land vælger et system, der passer til landets energiforsyning, erhvervsstruktur, lovgivningsmæssige tradition etc. Dette medfører, at der er relativt store forskelle på, hvordan de eksisterende afgiftssystemer ser ud. Ingen af medlemslandene har lyst til at gennemføre større ændringer i vel fungerende systemer.

Følgende tekniske spørgsmål kan nævnes: Definitionen af energiintensive virksomheder, obligatoriske fritagelser af visse processer/erhverv, beskatning af varme/kraftvarme og beskatning af elektricitet - herunder fritagelser for VE (vedvaren energi) og vandkraft.

Endelig er også spørgsmålet om valg af minimumssatser særdeles ømtåleligt, da det vil kunne føre til skatteforhøjelser i en lang række medlemslande (dog næppe i Danmark).

Reelt er der således tale om, at de 15 medlemslande og Kommissionen skal lave en detaljeret afgiftslov, som alle kan blive enige om. Dette har vist sig at være særdeles vanskeligt.

De løsningsforslag, der har været overvejet, er gået i retning af en løsere ramme for energibeskatningen. Dette indebærer lange overgangsordninger, hvor landene ikke er forpligtet til at indføre beskatning af de nye brændsler (kul og naturgas) og hvor landene har stor frihed til at vælge/anvende definitioner af energiintensive virksomheder mv.

Det svenske formandskab har netop (16. marts 2001) indledt en møderække med henblik på at aflevere en statusrapport på ØKOFIN den 5. juni 2001.

Det svenske udspil er, at landene nu alene skal koncentrere sig om at opnå enighed om en struktur for energiafgifterne. Den meget vanskelige diskussion om minimumssatserne udskydes så til senere. Det kan dermed ikke afvises, at resultatet af forhandlingerne bliver, at der opnås enighed om en struktur for energibeskatningen, som medlemslandene skal anvende på de allerede harmoniserede mineralolier og på de nye energivarer (kul, gas og elektricitet) i det omfang landene vælger at indføre afgifter på disse varer.

Regeringens holdning er som tidligere tilkendegivet, at der som udgangspunkt bør opnås enighed om en fælles energibeskatning, hvor der er fastsat fælles minimumssatser, som landene skal anvende fra direktivets ikrafttrædelse.

Givet den politiske modstand fra visse lande er det imidlertid mere realistisk at satse på en løsere ramme i stil med det svenske udspil. Dette vil sikre en vis ensartethed i energibeskatningen i den efterhånden lange række af lande, der allerede har indført en bredere energibeskatning, og vil således kunne være til gavn for det indre markeds funktion.

En fælles struktur for energibeskatningen bør imidlertid ikke medføre, at energiforbrug, der i dag beskattes i Danmark, efter en harmonisering skal fritages for energi afgifter.

Endelig er der også en stigende fokusering på mulighederne for et styrket samarbejde mellem et flertal af medlemslandene. Flere af landene nævnte denne mulighed på mødet den 16. marts 2001, hvis der ikke kan nås enighed om et fælles energibeskatningsdirektiv.

Spørgsmål 148:

"Ministeren bedes endvidere tilsende udvalget et oversigtsnotat over høringssvarenes indhold samt Skatteministeriets kommentarer til høringssvarene."

Svar:

Kommissionens forslag om rammedirektiv for energibeskatning har ikke været udsendt i høring, da det hurtigt var klart, at der ikke vil kunne opnås enstemmighed om det foreliggende udkast, jf. at derud for fremsættelsen af direktivforslaget heller ikke kunne opnås enighed om en fælles CO₂-afgift (KOM (92)226). Jeg vil imidlertid nu udsende det seneste forhandlingsoplæg til høring.